

ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ತಂದೆ— ಅವರೂ ನಿಧನರಾಗಿದ್ದರು’ ಎಂದರು ವಿಷಾದದಲ್ಲೆ.

ಜಯಂತಿ, ‘ಹೌದು. ನೀವು ನನ್ನ ಗಂಡ ಇರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ತಡರಾತ್ರೆಯ ತನಕ ಕುಳಿತು ನಿಮ್ಮ ಊರು, ನಿಮ್ಮ ಹುಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕು, ನಿಮ್ಮ ಬವಣೆ, ಓದು ಗೀಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಈಗಲೂ ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದು ಈಗ ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ, ತಂತಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅರಿಯಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟವರೂ ಅದನ್ನು ಅರಿತ ಮೇಲೆ ಯಾರ ಜೊತೆಯೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರಿಯೇ ತಪ್ಪೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಟ್ ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ’ ಎಂದಳು.

ರಾಯರು ‘ನನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಖಂಡಿತ ನನಗೆ ನೋವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಂತ ಅನಿಸಿಕೊಂಡವನು ಅಂದರೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತಾಳಿಕಟ್ಟಿದವನು ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಅಮ್ಮನನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅನ್ನುವುದು ಈಗಲೂ ನನಗೆ ತೀರಾ ನೋವು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ. ಹಾಗೇ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ನನ್ನಮ್ಮನನ್ನು ಕೂಡಿ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಅಪ್ಪ, ಆಮೇಲೆ ನನ್ನಮ್ಮನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಸಾಧಿಸದೆ ಹೇಗೆ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಉಳಿದರು ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಒಳಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತದೆ’ ಎಂದರು.

ಜಯಂತಿ, ‘ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರೂ ನಿಮ್ಮಮ್ಮನೂ ಮತ್ತೆ ದೈಹಿಕ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಿಮಗೆ ಸಂಶಯ?’ ಎಂದಳು.

‘ಹೂ’

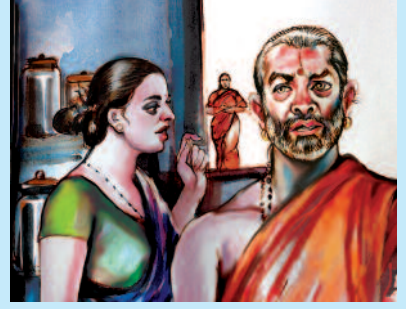
‘ನನಗೆ ಅಂಥ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲ ಅಣ್ಣ! ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯೊಬ್ಬರು ಬಾಲ ವಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದವರು ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಗಂಡಿನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಬಂದವರಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇದು ಸುಲಭದ್ದಲ್ಲವಾದರೂ ಆಕೆಗೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ತರ್ಕ!’

ಜಯಂತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ‘ಹೌದು ಜಯಂತಿ’ ಎಂದ ರಾಯರು, ‘ಎಂ.ಕೆ. ಇಂದಿರಾ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಯ ಫಣಿಯಮ್ಮನಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದು ಸತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತು’ ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಯಂತಿಯ ಮಗಳು ಆಯುಷಿಯಿಂದ ಜಯಂತಿಗೆ ಫೋನು ಕರೆ ಬಂತು.

ಜಯಂತಿ ‘ಹಲೋ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಆಯುಷಿ, ‘ಅಂಕಲ್ ಬಂದಿದ್ದಾರಾ ಸೀತಾಪುರದಿಂದ?’ ಎಂದು ಆದಿಷ್ಟು ರಾಯರಿಗೂ ಕೇಳಿತು. ‘ಹೌದು ಪುಟ್ಟಿ, ನಿನ್ನೇನೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿನ ನಾವು ಇಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧದ ನಂತರ ಗಂಡನೊಂದಿಗಿನ ನಂಟನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹರಿದುಕೊಂಡ ಸೌಮ್ಯ ಮಗಳ ಏಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುಖ ಕಾಣತೊಡಗಿದಳು. ತನ್ನಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಉಪನಯನ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಒದ್ದಾಡಿದ ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರು, ಮಗನನ್ನು ಉಡುಪಿ ಮಠದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಓದಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾದಾಗ ಮೇಷ್ಟ್ರುಬ್ಬರ ಮೂಲಕ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕಾಲೇಜು ಓದಿಗೆ ನೆಲೆ ದೊರೆಯಿತು. ಮಗ ಬೆಳದಂತೆಲ್ಲ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಾನು ಸಾಗಿಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ವಿಪರೀತ ದಣಿವಿನೊಂದಿಗೆ ವಾಕರಿಕೆಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ವೈದ್ಯರ ಉಪಚಾರ ಪಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಜಯಂತಿಯ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಯರು ಬೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಅಂತ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಲೆ ನೋವು ವಾಂತಿ ಮತ್ತು ಜ್ವರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕಡೆ ಹೊರಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ.’

‘ಓ.ಕೆ. ಈಗ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂಕಲ್?’

‘ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ.’

‘ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳೆ ಅಥವಾ ನಾಡಿದ್ದು ಅವರು ಈ ಕಡೆ ಬರುವುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.’

‘ಬಹುಶಃ ನಾಡಿದ್ದೇ.’

‘ಮಾಮ್, ಅವರ ಜೊತೆ ನೀನೂ ಬರುತ್ತಿ ತಾನೇ? ಸೋಮವಾರವಾದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ರಜೆ ಹಾಕಬೇಕಾದೀತು. ಆದರೂ ರಜೆ ಹಾಕಿ ಬಾ, ಬೈ.’

‘ಬೈ.’

ಜಯಂತಿ ಫೋನನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಆಯುಷಿ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ರಾಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ‘ನಾನು ಅಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೂ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಿ ಹೋಗಬಲ್ಲೆ. ಆದರೂ ನಾವಿಬ್ಬರೇ ಹೋಗುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಡ್ರೈವರನ್ನು ಎಂಗೇಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದಳು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಸಿದ ರಾಯರು, ‘ಇವತ್ತು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಜಯಂತಿ. ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಮನೆಗೆ ನಾಳೆ ಬರುವುದು ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೀ ತಾನೇ? ಹಾಗಾಗಿ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಳೆ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಹಾಕಿ ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಪಾಟೀಲರನ್ನೂ ನೋಡಬಹುದಿತ್ತೇನೋ?’ ಎಂದು ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ಜಯಂತಿ ‘ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಕಾರನ್ನೇ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನ ಡ್ರೈವರನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದವಳೇ ‘ಪಾಟೀಲರನ್ನು

ಪ್ರಾಯಶಃ ನೀವು ನೋಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂತೆ. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಸಂದರ್ಶಕರನ್ನು ನೋಡಿ ಭಾವುಕರಾಗುತ್ತಾರೆಂತೆ. ಇದರಿಂದ ಮನೆಮಂದಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದೆ! ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟು’ ಎಂದಳು.

‘ಓ.ಕೆ. ಬಟ್ ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಅವರೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಗೌರವ. ನಾನು ಗೋವಿಂದಪ್ಪ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಣಧೈರ್ಯ ಇದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲಯಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಮುಂದೇನು ಎಂಬ ಆತಂಕ ಇತ್ತು. ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ನಾನು ಪಾಟೀಲರ ಇದಿರು ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ’ ಎಂದು ಹಿಂದಿನದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಯರು, ‘ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಇನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕು’ ಎಂದರು.

‘ನಾನು ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಹೆಸರು ಹೇಳಲೇ? ಅವರು ಈಗಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೇ.’

‘ಶ್ಯೂರ್’.

‘ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೇಶಪಾಂಡೆ, ಜಯದೇವ ಪಂಡಿತ್, ಮಹದೇವ ಪ್ರಸಾದ್, ಇನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀನಾಥ್’.

‘ಓ, ಹೌದಲ್ಲ, ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೀನೆ ನನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಿ ಗುಡ್’.

ಈ ಮಾತು ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜಯಂತಿ ಕಾರು ಡ್ರೈವರಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ, ‘ನೋಡಪ್ಪ ಇವೊತ್ತು ಮತ್ತು ನಾಳೆ ನೀನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಬರಬೇಕು’ ಎಂದರು.

ಆತ ‘ಬರ್ಲೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಜಯಂತಿ ‘ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಡ್ರೈವರ್ ಆತ. ಇವೊತ್ತು